

אכתקוים ארותי

התכונה החשובה ביותר: מגינים על המור לדת ודוקא לא בעלי כומתה אדומה. שכל: אין עודף, אבל לא חסר. השכלה: תיכונית בלבד.
המניע: כשאין מה לעשות, כותבים מכי תבים. התוצאות לעולם אינן מזיקות במקי רים כאלה.
התכונות הנדרשות: ראשית כל אוריגי נאליות. בלי צבע בשערות. רצוי שתהייה להן שתי עיניים — לכל אחת — ועוד יותר רצוי שלשתי העיניים יהיה אותו צבע, ועוד יותר רצוי שהצבע יהיה כחול. רצוי, אך לא הכרחי. שלא תסבולנה מעודף שומן, ויתר התכונות כרגש בתוספת חוש הימור

למה אינני יכולה לקבל יותר מכתבים מן הסוג הזה, כדי שלפחות לא ישעמם לי?
השעה כבר אחר חצות ואני עוד ער. עיני לא נותנה לי לישון. נו, יש לה עיניים שאפשר להזכיר אותן יחד עם העודף בנשימה אחת. ויש לה שפתיים שאף פעם לא נמצאו עגבניות באיזה סניף של תנובה בצבע יותר אדום ויותר חי מצבען.

היום, יום ו' 30.10.59 — ראיתה בפעם הראשונה. זה היה באוטובוס שנסע בשעה 3.25 אחר הצהריים מגזרת אל כפר דיר-חנה.

ריב קטן פרץ בינינו. בלי ידיים. אני הצעתי שהיא תלך ברגל לציפורי, כדי להפחית את הצפיפות באותו אוטובוס. אני אמרתי זאת דרך הלצה, אבל היא השיבה ברצינות וצעקה עלי. רציתי להתנצל, אבל המבטים הרבים המופנים אלינו מנעו בעד כך.

והיא שתקה וגם אני שתקתי אבל הריב נמשך דרך העיניים.

אני יודע עליה: שהיא גרה בציפורי ולומדת בעפולה. היתה לבושה חולצה אדומה — יופי של חולצה. תוכלי לדעת עלי. שאני מורה — בעל השכלה תיכונית, ערבי בן 20, מוכן לעשות הכל למען עיניה ושפתייה. הייתי לבוש מעיל שחור-לבן.

רציתי להבריק לך, רוסי, אך אין שרות דואר בכפר שלי. מכתבך, ידידי, הגיע אלי רק היום. ואת — אם זיהית את עצמך — מדוע שלא תכתבי אלי, לפי הכתובת: ח.ע. כנעני, גזרת, ת.ד. 145?

★ ★ ★

קצת נמאסו

מה דעתכם על זה (1158/37)?
... רבות התלבטנו אם לשלוח לך את מכתבנו זה, אולם לבסוף החלטנו והיסקנו את המסקנות, ואת רואה את התוצאות: אנחנו זוג צעיר מאד, כלומר בני 19 ועוד משהו. בזמן האחרון הגענו לכלל מסקנה שאיננו מתאימים איש לרעותי, וכנראה שקצת גם נמאסנו אחד על השנייה, ולכן עלתה בדעתנו המחשבה שאם נמצא עוד זוג מאוכזב כמונו ברחבי הארץ הקטנה שלנו, היינו מסכימים לעשות קצת חילופין לא בצחק אלא באמת.

★ ★ ★

פושקין בגנים ציבוריים

(1158/38)
אל: רוסי
מאת: השניים
הנדון: התכתבות ותוצאותיה.
תאורנו: הגובה 180 ס"מ ומעלה. צבע שיער בין בלונד דיני לשטני. לשנינו יש אף, אוזניים, עיניים ואפילו פה היודע לספר על פושקין בלילות חשוכים בגנים ציבוריים. הגיל 7300 יום (החשוב לפי 365 יום בשנה).

מפותח. קצת שאבולוני, לא? אך מה עושים כשיש טעם כזה??
"וא לא לשים לב לסגנון. יש הרגלים שפשוט אי אפשר להיגמל מהם. הבנות חייבות לגור בסביבות תל-אביב."

★ ★ ★

שירים בסוף

נורא משעמם ל(1158/39), חיילת שימלאו לה בקרוב 18 היא משרתת אי-שם ביחידה קרבית, ומזדמנת לעיתים רחוקות מאד הביתה. היא שונאת להתאפר ושונאת עוד יותר "בחור במכנסי קאבווי וחולצה צבעונית."
מה שהיא כן אוהבת זה "לכייף בסוילים, מסעות, לשבת בסביב מדורה, הצגות תיאטרון — מקוריות — ספרות צעירה." יש לה, היא אומרת, "חוש לכתובה". אל תספר לאף אחד: היא כותבת אפילו שירים בחשאי.

מה שהיא רוצה זה להתכתב עם בחור בן קיבוץ או מושב בצפון הארץ. עליו להיות כבן 23-20. שירים בחשאי או לא שירים בחשאי, היא לגמרי לא פיוטית, כאשר מגיעים הדברים לחלק הבלתי-נמנע-ממעט של מכתבים מסוג זה: תמונה, בבקשה.

טפשעשרה על אידה קמינסקה

לא, לא הייתי במסיבה של רינה את חושבת שזה כל כך מעניין אותי נמאס לי כבר תמיד הכל אותו דבר הייתי עם אמשילי בהנעים מתים זקופים באיזו עם אידה קמינסקה, מה את מסתכלת עלי ככה? מה יש זה לא אמנות, אפילו שזה באידיש? טפשה אחת. פשוט נמאסו לי כל המסיבות וזה, לאמשילי היתה הזמנה או הלכתי אתה מה יש. אז אני רוצה להגיד לך שזה היה נורא מעניין ומאלף ואמנותי והכל.

קודם כל היו שם המון פולניות עם פנינים באוזניים וחחולים על הכתפיים והמון עתונאים וכל מיני שרים. ובשורה השנייה ישבה חנה רובינא והיתה נורא מתוחה את יודעת למה. אז כשהצגה התחילה ראיתי שזה בכלל לא קשה הבנתי כל מילה. הנה, כשראש המשרד הזה אמר לבחורה, הדינה דורון של ההצגה האידישית — גיב אישמי-כעל" זה היה לי נורא מצחיק בהתחלה. גם כשהוא אמר "איזערג פר דער נשומה" — וכל מיני דברים כאלה אבל התרגלתי מהר.

היא נהדרת האידה קמינסקה הזו היא נורא זקנה בחיי. היא היתה כמו אידיש-סבתא כזו. ובהתחלה קצת התבלבלתי כשאומרים לה בידינו. חשבתי שזה בובה-לה אבל אחר כך הבנתי שזה סבתא-לה. וזה היה גם נורא משונה לשמוע אותה שרה את הפאסו הדובלא הספרדי את יודעת — ללה ללה ללה ללה ללה ללה — באידיש. אבל היא באמת נהדרת אפילו שזה באידיש כי לאמנות אין שפות וגבולות.

ואחר כך בפואייה שמעתי כל מיני אנשים חשוכים שאמרו עליה שהיא צודבונה ונאטורלנה. אז אמא שלי אמרה שנדמה לה שזה מצוינת וטבעית, כאילו שאני לא יודעת שהיא כן יודעת פולנית. ומישהו אחר אמר שהיא נאטורלנה בעוד שרובינא היתה יותר מייסטיט, אבל לקאמינסקה יש אולי צו פיל הערץ.

נערת השבוע

גיף צינדלר פגש אותה בבאר של מקסים סלומון מינוס משהו. לא היו שם כמעט בחורות, אבל גם לו היה קשה לשער שגיף צינדלר היה מותר על ההזדמנות להצמיד אליו להמשך המסע בישראל את הבלונדינית היפה דורתי גראסון, מזכירת ייצור בממלכת הסרטים. כתובת פרטית: רחוב 56 מס' 3335, סאן דייגו, קאליפורניה, ארצות הברית. עכשיו היא מסיירת בישראל על חשבונה. במאדם הבא תחזור לכאן על חשבוננו של אוסו פרמינגר. אם לא אכפת לכם היא תהיה מזכירת היצור שלו. בינתיים היא חושבת שריקודי העם הישראליים הם... כן, מקסימים. מסכנה, מה? בעצם לגמרי לא.

"גבר בל יקרא ספר זה"
(ELLE, Paris)

ואחד בלב"

רומן הבגידה שהסעיר את העולם כתוב ללא צביעות — מאת:

ויליאם סארויאן

ענק הספרות האמריקנית המודרנית

"אשה לא הניחה ספר זה מידה עד שסיימה קריאתו"

("WOMEN'S MIRROR", London)

רואה אור לראשונה בעברית, במתכונת ספר-כיס ביני לאומי (עטיפה צבעונית)

הוצאת "דשא" בע"מ, 950 פרומה

מס' 27

חתינוק ואצ צקו
חנקה ומראנו
הסבון "ללא סבון"

דרמפון

תוצרת ת"א
תוצרת טובה

פרסום מלניק

אחיות אנגלנד

ENGLANDER Sisters

הח' אלנבי 66 רח' אלנבי 66

אלן בני רוד

תל-אביב